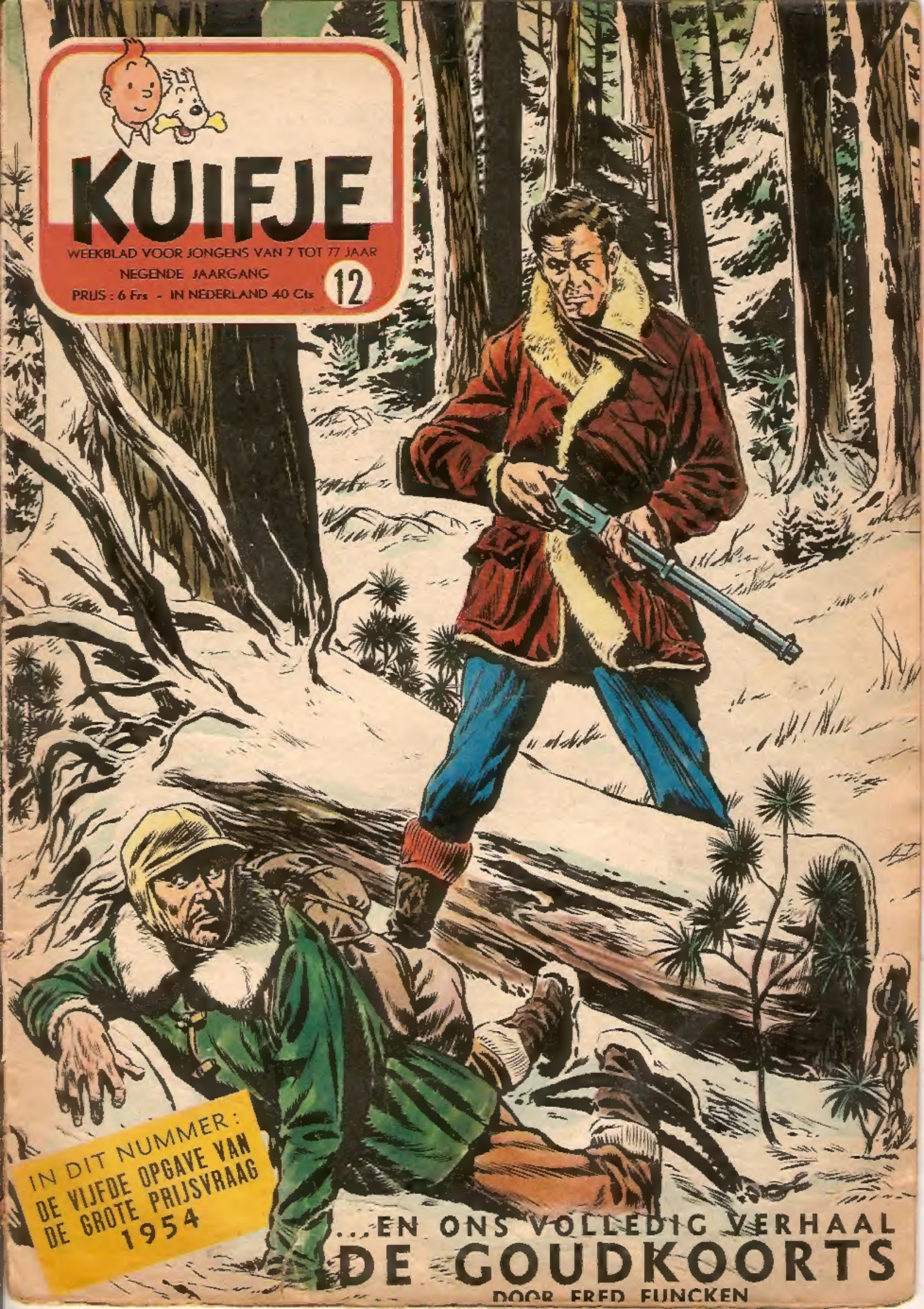
KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
12
IN DIT NUMMER:
DE VIJFDE OPGAVE VAN
DE GROTE PRIJSVRAAG
1954
...EN ONS VOLLEDIG VERHAAL
DE GOUDKOORTS
DOOR FRED FUNCKEN

In Noord Amerika, niet ver van de Canadese grens, waden twee jonge kerels door een bergstroom...

Wat 'n hitte en wat 'n karwei ! En dat allemaal voor enkele schilfers goud ! Waar was m'n verstand toen ik met je mee ging ?

We mogen niet klagen, Mike ! Onze dagelijkse oogst is klein maar regelmatig en over enkele weken hebben we alle twee genoeg om...

...genoeg om een kleine hoeve te kopen ! Zwijg man ! Je maakt me ziek met je praatjes ! Hoe is het mogelijk er van te dromen de rest van z'n leven als keuterboerke te slijten !

Ik heb veel grootser plannen ! Ik houd het hier nooit uit tot in de herfst; dat staat vast !

Maar kom, we zullen het nog maar eens beproeven. Misschien heb ik hier meer geluk...

Alle duivels in de hel ! Sakker nondenonde!...

Clark heeft het gebulder van Mike gehoord en vraagt ongerust...

Wat is er Mike ? Ben je gewond ?

Neen ... Ik heb... hm.... Ik heb heel m'n oogst laten wegspoelen!

Goed maar dat die kaffer niet tot hier kwam, want dan had ik alles moeten delen ! Nu kan ik alles alléén opstrijken ! Elk voor zich ! We zijn bovendien geen vennoten dus heeft hij me niets te verwijten !

En 's avonds...

Hallo ! Mike ! Tijd om er mee op te houden, kerel !

Ik kom dadelijk !

Clark heeft het avondeten reeds klaar gemaakt, als zijn gezel terugkeert

Verdraaid ! Wat breng je daar mee ? Een wonderbare vangst ?

Ja, zo mag je het wel noemen !

Kijk even, vriend ! Dat zijn ten minste zestig pond goud !

Maar dat is fantastisch ! Wat een mooie buit !
Kalmpjes aan, vriend ! Er is geen sprake van dit goud te verdelen ! Wij zijn immers geen vennoten ! Elk voor zich, verdulveld !

Dat weet ik, Mike, en ik denk er ook niet aan mijn paart op te eisen alhoewel ik hier vóór jou was en ik de énige huurder van deze plaats ben ! Ik vind het prettig dat je zoveel goud ineens gevonden hebt... Trouwens, waarom zou ik jaloers zijn ? Over enkele weken heb ik genoeg om...
De rest van het liedje ken ik ! Om een kleine hoeve te kopen, nietwaar? Onnozele Hans!

Ik heb andere plannen en ik zal ze verwerkelijken ook ! Ik koop een grote blinkende wagen en iedereen zal mij, rijkste burger van Palm-Beach in Californië, eerbiedig groeten. Nadien zal ik...
Sst ! Zwijg en verberg je schat !

Wat is er ? Wat heb je gezien ?
Kijk zelf ! Daar komen twee Indianen naar onze hut...

Een ogenblik later wordt de deur brutaal opengegooid en twee Roodhuiden, die er alles behalve vriendelijk uitzien, treden binnen...

Bleekgezichten op ons land ! Bleekgezichten schatting betalen met het goud van de rivier...

Wat ? Ik zal jullie eventjes betalen, lelijke schooiers !
Steek die revolver, weg, Mike! Ik breng die zaak wel voor elkaar !

Ik betaalde de huur van de grond aan de agent van de Staat en ik ben je niets verschuldigd !
Dan zal Rood Paard met je afrekenen !

Op een handgebaar van de eerste Indiaan, springt de tweede lenig naar voren en grijpt Clark bij de schouders om hem tegen de grond te smakken...

Maar de jonge goudzoeker verwachtte zich aan deze aanval, hij laat zich achterover vallen en sleurt zijn aanrander mee...

Dan gooit hij de Roodhuid met een krachtige schop van zich af...

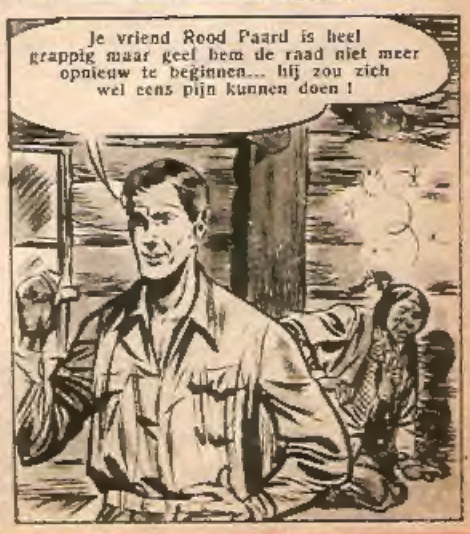
Je vriend Rood Paard is heel grappig maar geef hem de raad niet meer opnieuw te beginnen... hij zou zich wel eens pijn kunnen doen !

Hugh ! Zwarte Arend heeft nog andere middelen om te verkrijgen wat hij wil... Kijk !
BANG
Met bliksemsnel gebaar heeft Clark zijn colt gegrepen...
Niet zo slecht maar wat denkt Zwarte Arend van dit
BANG
De Roodhuiden geven zich gewonnen en buigen schuldbewust het hoofd...
Haha, jullie zijn verstandig geworden ! Neem deze fles brandy en laat ons vrienden zijn !
Vrede zij met je, Blanke broeder !
Daarvoor doe ik m'n hoedje af! Dat heb je netjes opgeknapt!
Hoofdzaak is kalm te blijven in zulke omstandigheden. Indien we hen geraakt hadden, zouden we de hele stam op de nek gekregen hebben !
Het leven van de twee goudzoekers gaat verder z'n gewone gang. Clark tegt iedere dag een beetje op zij, Mike delft koortsachtig in de hoop nogmaals een grote schat op te halen...
De herfst loopt op z'n eind, we moeten aan de terugkeer denken, anders worden we door de sneeuw verrast en mogen we hier de hele winter blijven !
Ba, we hebben nog tijd! Het sneeuwt immers niet zo vroeg in het seizoen !
Weken verlopen en op een nacht...
Clark wordt bruusk wakker van de koude...
Verduiveld ! De deur staat open en het sneeuwt.. Maar, waar is Mike ?
De jonge man krijgt plotseling achterdocht en opent de koffer waarin hij zijn goud en wapens bergt...
Hij nam alles mee ! Die dwaas ! Hij vertrok ondanks de sneeuwstorm...

Volgende week : MAGELLAAN

EINDE

HET CIRKUS
en de Blinden

ONDER de antwoorden die ingezonden werden voor ons Openbaar Onderzoek «Jullie krijgen het Woord»: «Hou je van het cirkus en welk nummer zie je het liefst?» kwamen verschillende brieven van de blinde jongens van het Koninklijk Instituut voor Doofstommen en Blinden van Sint-Lambrechts-Woluwe toe.

Je vraagt je natuurlijk af: hoe kunnen die blinde jongens hun mening over het cirkus en zijn beste programma's schrijven? Het antwoord op deze vraag staat hieronder. De kleine blinden schreven het in Brailleschrift. Dat is een reliefschrift dat uitgevonden werd door Prof. Braille, die zelf een blinde was.

Is dat niet ontroerend? We hebben hun brieven met veel genoegen ontcijferd.

Zou je dat ook niet eens proberen? In een goed woordenboek vind je wel de sleutel van het Brailleschrift.

Nogmaals mijn beste dank aan de jongens van Sint-Lambrechts-Woluwe die er aan hielden aan onze prijsvraag deel te nemen. Ik weet dat ze sinds lang grote Kuifje's vrienden zijn. Deze Braillebrief bewijst het eens te meer.

Kuifje

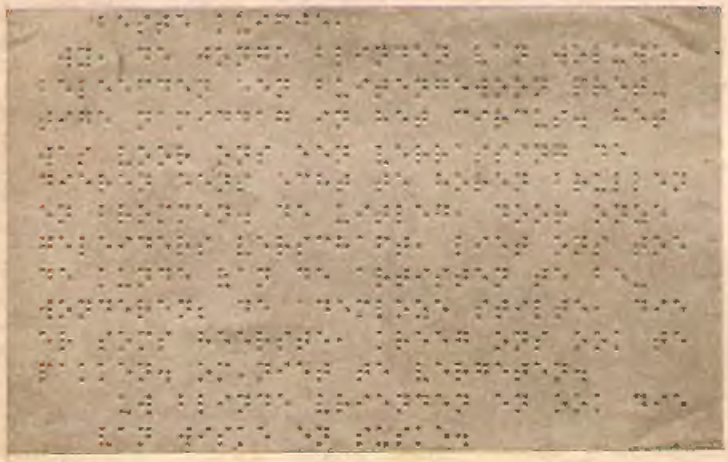

WENS JE INLICHTINGEN OVER DE
IFA F 9 - 3 CYLINDERS
Ga dan naar een van deze agenten:

Grand Garage du Luxembourg,
3-7, Parnassustraat, Brussel.
Tel. 11.51.47

Ets. Fr. Pierreux
J. Dubrucqlaan, 210, Brussel.
Tel. 26.81.31

Garage Delwiche
Romestraat, 16, Brussel.
Tel. 37.80.88

Auto-Yser
Boudewijnlaan, 11, Brussel.
Tel. 18.63.92

Ets. Nord C.
Plantin Moretuslei, 113, Antwerpen
Tel. 33.47.04

Parkgarage
Van Noortstraat, 25, Antwerpen.
Tel. 33.47.04

Ag. Anversoise Automobiles
Mechelsesteenweg, 136, Antwerpen.
Tel. 35.42.12

Garage Penne
Blankenbergesteenweg, 29, Brugge.
Tel. 318.58

Garage Van den Bogaerde
E. Clauslaan, 6, Astene.
Tel. 7615.66 Deinze

Garage Pepels
Nieuwstraat, 15, Genk.
Tel. 643

Garage Van Steenkiste
Dendermondsest.St.Amandsberg Gent
Tel. 569.16

Garage Deridder
Zandstraat, 27, Haasdonk.
Tel. 757.220

Garage Sporen
Helchteren.
Tel. 187 Houthalen

Garage Aerts
Blauwberg, 344, Herselt.
Tel. 202, Westerlo.

Garage Gebr. Nijs
St. op Namen, 338, Heverlee.
Tel. 244.12

Garage Beernaert
Markt, 12, Ichtegem.
Tel. 329 Koekelare

Garage Tant
Menensteenweg, 67, Ieper.
Tel. 8.

Garage Neirinck
Bruggesteenweg, 38, Kortrijk.
Tel. 328.57

N. V. de Nieuwe Garage
Karthuizervest ,62bis, Lier.

Garage Van Broekhove
Stationstraat, 103, Lommel.
Tel. 102

Garage De Toren
Drapstraat, 14A, Mechelen.
Tel. 15175

Zie vervolg van deze lijst op blz. 18 in dit nummer.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

EEN DOMME KAMPEERDER

RACING CLUB VAN BRUSSEL
Stadion Drie Linden, Watermaal

GRATIS TOEGANGSBON

Met deze bon, heb je recht op een gratis plaats in de overdekte E-tribune, voor

25-3-54

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit:* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc. — Gedrukt in hello door: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen:	*België*	*Buitenland en Belgisch Congo*
Drie maanden	70.— fr.	80.— fr.
Zes maanden	135.— fr.	155.— fr.
Één jaar	265.— fr.	300.— fr.

Kuifje-Holland — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. C.c.p. 199.336. Abonn. - 4 fl. per kwartaal

't Prinske

STAAT ROEÉ GEBOR

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

't Prinske heeft het erg druk gehad en is moe. In gezelschap van zijn hofmaar-schalk gaat hij een lange zeereis maken om eens flink uit te rusten ...

Welkom aan boord van mijn schip, Hoogheid! Ik wens U een prettige vacantie!

Heerlijk! Fijn! Hier kan ik ten minste eens ongestoord uitblazen!

Ik wil er Uwe Hoogheid aan herinneren, dat het uurrooster ook tijdens de reis stipt gevolgd moet worden. Het is nu tijd om een bad te nemen!

Het bad is klaar, Hoogheid!

Maar op hetzelfde ogenblik kruist een vlottende mijn, die door de mijnvegers blijkbaar niet ontdekt werd, de weg van de paketboot ...

Men zal ons vlug komen oppikken! Intussen kan Uwe Hoogheid zich misschien met dit vlot tevreden stellen?

Het valt erg mee vind ik! En hier is er geen sprake meer van uurroosters!

Het ogenblik is geschikt om 't Prinske te leren zich in alle omstandigheden als een prins te gedragen... Hoe ver stonden we op het ogenblik van de ramp? Ha, ja, ik herinner het me!

Zzzzz...

Het bad staat klaar, Hoogheid!

DE GROTE KUIFJESPRIJSVRAAG 1954
VOOR MEER DAN 200.000 FRANK PRIJZEN

LIJST VAN DE PRIJZEN

EEN AUTO « IFA » 1954 van de Ets. Pierreux « Grand Garage du Luxembourg », Parnassusstraat, 3-7, Brussel.

Een televisietoestel KREFFT van de firma STAAR, Vander Stichelenstr., 83, Brussel.

Een uurwerk KUIFJE « Spéciale », goud 18 kt., waterdicht, incabloc, 17 robijnen, secondenwijzer in het midden.

Vier AJAX-fietsen « Hurricane » van de firma AJAX, M. Lemonnierlaan, Brussel.

Vijf draagbare radiotoestellen AKKORD, functionneert met batterij of met electrische stroom. Firma STAAR.

Twee uurwerken KUIFJE « Sport », opgelegd goud, waterdicht, incabloc, 17 robijnen, rug in staal, secondenwijzer in het midden.

Drie uurwerken KUIFJE « Junior », gechromeerd, rug in staal, 15 robijnen, secondenwijzer in het midden.

Tien volledige electrische treinen MÄRKLIN van M. Ferber, St. Janstraat, 41, Brussel.

Tien tenten GOVERNOR, de belangrijkste fabriek in sport- en kampeerartikelen.

Vijf luchtmatrassen GRIZZLI van de firma GOVERNOR.

Tien rugzakken met draagstel GOVERNOR.

Veertien vulpennen PARKER « 21 ».

Vijf basketballen.

Dertig fotoapparaten GEVABOX.

Tien voetballen.

Zes en zestig strandballen van de firma GOVERNOR.

Honderd Bim-Bam spelen van de firma NAVYBEL.

Drie en zestig zaklampen met beweegbare kop van de firma GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeergerief.

Tachtig albums ZIEN en WETEN van de KUIFJE's BON.

Tachtig albums de SPROOKJES VAN PERRAULT van de KUIFJE's BON.

Duizend spelen GEHEIME BOODSCHAPPEN.

KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 Nr 5

5e PROEVE
ONZE TEKENAARS STELLEN TEN TOON

De tekening, die je hierboven ziet, werd gevormd door twintig fragmenten uit tekeningen die verschenen zijn in nummer 8, 9, 10, 11 en 12 van « Kuifje »; dus in de nummers van 24 Februari tot 24 Maart 1954.

VRAAG : Zeg in welk nummer van « Kuifje » en op welke bladzijde ieder van deze twintig tekeningen verschenen is.

Voorbeeld : Nummer 21 verscheen in « Kuifje » nummer 14, bladzijde 24.

BIJKOMENDE VRAAG

De vijfde en laatste opgave van ONZE GROTE PRIJSVRAAG 1954 staat op deze pagina doch, om de deelnemers die hetzelfde aantal punten zouden bekomen voor de vijf opgaven, te schiften nemen we onze toevlucht tot deze bijkomende vraag. Hier gaat ze dan.

In aanwezigheid van Meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel, werd een Kuifje's « SPORT »-uurwerk helemaal opgewonden.

VRAAG : Na hoeveel uren, minuten en seconden bleef dit uurwerk stilstaan ?

Voorbeeld : Het uurwerk is blijven staan na 89 uren 54 minuten en 45 seconden.

ENKELE PUNTEN VAN HET REGLEMENT

Al onze lezers tussen zes en achttien jaar kunnen aan onze Prijsvraag deelnemen. De prijsvraag is verdeeld in vijf opgaven en de éérste vraag verscheen in « Kuifje » nummer 8. De antwoorden op de vijf vragen moeten ons samen toegezonden worden op een speciaal formulier, dat in onze volgende aflevering zal ingelast worden. De correctie van de antwoorden wordt gedaan in het bijzijn van een deurwaarder. Onze lezers in de kolonie en overzeese gebieden krijgen een maand langer tijd.

DIT IS HET KUIFJE's UURWERK « SPORT »-MODEL, HETZELFDE ALS DAT WELK GEBRUIKT WERD VOOR DE BIJKOMENDE VRAAG.

OPGELET ! Stuur je antwoord nog niet op. Wacht tot je het speciaal formulier krijgt dat in ons volgend nummer zal ingelast worden !

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Een mooie opname van de nieuwe Britse Bentley. Ook hier kan men duidelijk merken dat de Engelsen slechts met tegenzin overgaan van hun « klassiek » automodel naar moderner lijnen.

WOORDENBOEKEN OVERBODIG !

NEEN, geen woordenboeken meer nodig en talen hoef je ook niet meer te leren vermits er in de Ver. Staten een machine werd gebouwd die vertalen kan ! Ze ziet er natuurlijk niet zo eenvoudig uit als een schrijfmachientje ! Ze heeft een electronisch geheugen en het is dit geheugen, dat eerst een woordenboek te slikken krijgt en vervolgens de opgegeven tekst vertaalt in de taal die reeds in haar geheugen vastgeankerd zit. Over vijftien jaar zal men deze machine in de handel kunnen brengen. Het is nu maar jammer, dat er bij iedere machine ook een dozijn ingenieurs nodig zijn en ze ettelijke millioenen dollars kost !

Dat is Sheik, de koninklijke Bengaalse tijger, die ons eventjes zijn gevaarlijke tanden toont. Misschien meent hij het niet zo kwaad maar dat kan men bij een tijger nooit weten !

EEN HEEL LAND WORDT GEFOTOGRAFEERD

DE grenzen van een land op kaart brengen, duurde vroeger erg lang want een hele reeks specialisten trok er op uit om ieder stuk van de grens nauwkeurig op te meten en te schetsen en pas daarna kon men aan de eigenlijke kaarten beginnen. Thans knappen de vliegtuigen een groot deel van het voorbereidend werk op. De KLM heeft een speciale afdeling, de « KLM-AEROCARTO », die ondermeer in Syrie een gebied van 22.500 km2 in kaart bracht, met behulp van nauwkeurige opnamen van uit de lucht.

Deze kerk wordt door veel kenners aanzien als de mooiste van Brussel. Ze staat voor het zestiendeeuws park waarover we onlangs een en ander vertelden. (Zie « Kuifje » Nr 6 blz. 19.)

DE RIJKSTE SCHOENPOETSER TER WERELD

GIOVANNI PELLEGRINO, de rijkste schoenpoetser van Boston, is 72 jaar en denkt er nog lang niet aan zijn baantje op te geven. Op 51-jarige leeftijd kwam hij van Napels, zijn geboortestad, naar Boston en poetst sedert die tijd iedere dag schoenen. Hij vergaarde een fortuin van 150.000 dollar. Alleen door schoenen te poetsen ? Neen, dat brengt per dag slechts drie dollar op ! Maar Giovanni Pellegrino is zeer handig en waagde af en toe een duit in een of ander speculatie en hij had steeds geluk.

JAGERS TEGEN POMPIERS

IN Duitsland kwam een groep jagers opgeruimd uit het bos. Voor een landelijke herberg, op weg naar huis, nam een van de jagers nogmaals zijn hoorn om het afscheid te blazen. Tien minuten later stonden een grote brandweerauto en de brandweerlui in volledige uitrusting voor de deur van de herberg en vroegen waar het brandde ? De jagers keken natuurlijk erg verbaasd en de woordenwisseling die daarop volgde tussen jagers en brandweerlui was tamelijk gekruid. Ten slotte trokken ze broederlijk de herberg in om het klein misverstand weg te spoelen met schuimend bier !

KUIFJESLEZERS WORDEN GOEDE AUTOMOBILISTEN

IN een Brussels warenhuis richtte Touring Wegenhulp, in samenwerking met Kuifje, een verkeersopvoedingsweek in, die veel succes oogstte. Onze Brusselse lezers werden er door leden van de gemotoriseerde rijkswacht, de militaire politie van land- en luchtmacht en Touring-mannen, vertrouwd gemaakt met de verkeersreglementen. De Kuifjeslezers worden beslist goede automobilisten !

BLOEMEN IN

DE zon straalt vrolijk, de lucht is warm en het sap stijgt in de bomen en de planten, die in de winter zo kaal en schijnbaar zonder leven stonden. Ze waren echter niet dood, ze wachtten slechts op de komst van de lentefee. Het zaad, door mensenhand op een welbepaalde plaats uitgezaaid, en het zaad dat de natuur kwistig uitstrooide, is ontkiemt en stuurt zijn helgroene stengel naar de oppervlakte.

Zo'n klein zaadje dat in staat is een stengel, bloemen en vruchten voort te brengen, wordt geboren als het stuifmeel van de ene bloem, zich vastzet op het vruchtbeginsel van een bloem van dezelfde soort. Voor sommige bloemen is dat heel eenvoudig, omdat ze meeldraden en stamper dragen. De meeldraden worden rijp, de kleine zakjes met stuifmeel barsten open, dwarrelen op de stamper en dringen door in het vruchtbeginsel.

ER zijn planten, daar moet je maar eens op letten als je door de tuin wandelt, die zowel bloemen met meeldraden als bloemen met stamper dragen en, in dit geval, staan de bloemen met meeldraden steeds boven de bloemen met stamper. De wind wiegt de bloemen over en weer of een vogel zet zich op een takje, dat doorbuigt en het stuifmeel valt een verdieping lager op de stampers. Het stuifmeel van al deze bloemen, die meestal geen kroon hebben, ziet er uit als een droog poeder, dat bij het minste zuchtje wegwaait en door de wind meegedragen wordt.

KEN je de wilg en de hazelaar ? De wilgenkatjes pluk je ieder jaar, want zij zijn de eersten om je te vertellen, dat het de lente wordt. De katjes, de bloemen van de wilg, komen voor de bladeren opdat de wind het stuifmeel zou kunnen wegdragen zonder gestoord te worden bij de hazelaar die met d andere bomen en heesters In het begin van de lent katjes duidelijk hangen, zij pas later te voorschijn.

Er zijn echter vele soorte van de insecten nodig he hun heerlijke geur zijn (bijen, vlinders, kevers, vl zoete nectar, welke ze de bepaald doel.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITT

DE LENTEZON

...or het groen. Hetzelfde zie je ...berk, de beuk, de els en nog ... de zg. napjesdragers behoort. ...zie je zijn lange, afhangende ...bladeren, die rood zijn, komen

...bloemen en planten die de hulp ...en. Hun prachtige kleuren en ...chts bestemd om de insecten ...en, enz.) aan te lokken en de ...secten bieden, heeft een wel-

De insecten zijn verlekkerd op bloemennectar maar, om hem te kunnen zuigen, moeten ze diep in de bloemenkelk dringen en ontmoeten, op hun weg, de meeldraden. Het stuifmeel, dat bij deze bloemen kleverig is, blijft aan de poten, de vleugels en het lijfje van de snoepers hangen en wordt door hen meegedragen naar een bloem met stamper.

De kamperfoelie of geitenblad bekoort de insecten door haar heerlijk en sterk parfum, dat vooral 's avonds en 's nachts het best waar te nemen is. De fuschia, een plant die uit Zuid- en Midden-Amerika afkomstig is en bij ons veelal als kamerplant wordt gekweekt, heeft een trechtervormige bloemkroon en de insecten, die van haar nectar willen drinken, moeten de meeldraden haast plat drukken om aan het begeerde snoepgoed te geraken. Bij de akelei is het net hetzelfde.

DE lupine, die zoet geurende gele bloem, die veelal op zandgrond gekweekt wordt en dient als meststof, kennen we. We kennen ook de blauwe, de roserode en witte lupine die in de tuin bloeit, maar hebben beslist nog nooit gezien dat deze bloem haar stuifmeel « katapulteert » naar de bij of de vlinder die in haar nabijheid komt.

Andere bloemen beschikken over heel kleine, beweeglijke borsteltjes die de insecten wel laten binnenkomen doch ze niet uitlaten, alvorens ze de stamper met stuifmeel overdekt hebben. Vele bloemen zijn voor de instandhouding van hun soort aangewezen op een bepaalde soort insecten en de gemeenschap tussen insect en plant is daardoor in vele gevallen zo hecht geworden, dat de ene niet zonder de andere leven kan. Maar daarover een andere keer !

...3) Kelk. — 4) Stamper ...zijn stuifmeel los — 6) De ...tamper — 7) Een bloem met ...draden.

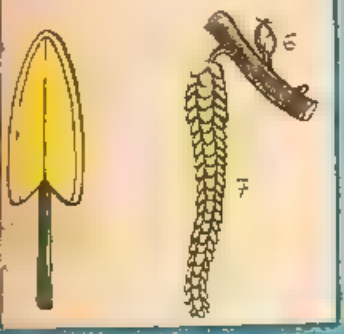

DE RUITER

Johan gekleed in het harnas van de Witte Ruiter drong het kasteel van Kievenrade binnen langs een geheime achterpoort

JAO

EEN VERHAAL VAN E TERCALAVRES

GEILLUSTREERD DOOR TONET TIMMERMANS

WE waren op de vooravond van het Chinese Nieuwjaar, ook genoemd het Feest van de Lente. De springbussen begonnen reeds hier en daar te knallen. We wisten dat we in geen drie dagen zouden slapen ten gevolge van het hels lawaai.

Waar de Chinezen die drie dagen met hun slaap blijven, is mij nog altijd een mysterie. Geen vreemdeling kan zich een idee vormen van hetgeen er gebeurd in een stad gelijk Tien Tsin tijdens het Feest van de Lente. Duizenden en duizenden springbussen gaan de lucht in met zulk oorverdovend geluid, dat men zou denken dat het einde van de wereld op komst is. Men krijgt de indruk dat alle Chinezen ineens rijk zijn geworden, want dat vuurwerk maken kost geld.

Vaders en moeders gaan uit met al hun kinderen. Allen zeer netjes gewassen en gekamd, want geen Chinees wil van het oude jaar in het nieuwe stappen, zonder zijn beste pak aan te trekken. De kinderen strikken alles in het nieuw. De kleding van jongens en meisjes is dezelfde, alleen de kleur verschilt. De meisjes zijn in het rood en voor geen geld ter wereld, zou een jongen een rood vestje willen aantrekken.

Mijn vriend en ik wandelen traag de Tung Ma Loo-laan op. Duizenden lampen en lantaarns hangen daar, en al de winkels hebben hun waar op het gaanpad uitgestald. Er is gewoel en lawaai.

Voor een van die winkels zagen we «hem» voor het eerst. Hij scheen negen à tien jaar oud. Zijn haar geleek wel nooit gesneden te zijn en het stak langs alle kanten vol vuil en stof. Plots hoor ik roepen «Tso Tso». Ik kijk om, en zie een grote, dikke Chinees, die dreigend voor het bedelaarke staat en hem beveelt door te lopen. Het kereltje loopt door en komt voorbij ons. Zijn blikken kruisen de mijne, en ik zie welke mooie, sprekende ogen die kleine heeft. Mijn vriend heeft het bedelaartje natuurlijk ook gezien, maar hij denkt

— Er zijn zoveel bedelaars in Tien-Tsin. Geef hen vandaag iets. Morgen is het toch weer hetzelfde. Altijd maar bedelen. Geen toekomst. Gedoemd am heel hun leven van karige aalmoezen te bestaan.

Maar hij die gewoonlijk voor een «tsaaie» wil doorgaan, roept:

— Hé, kleine, kom eens hier!

Hij geeft het bedelaarke een zilverstuk van twintig centen. De kleine is eerst verrast, neemt het geld dan aan en zegt:

— Dank u wel, Oude Heer.

Nu was het onze beurt om verrast te zijn. Hij noemde mijn vriend, die nauwelijks in de dertig was, «Oude Heer». Dat is de Chinese beleefdheid maar... Chinese bedelaars kennen gewoonlijk nog minder van Chinese beleefdheid dan een Brussels ketje!

n van d[e] winkels zagen hem voor het eerst

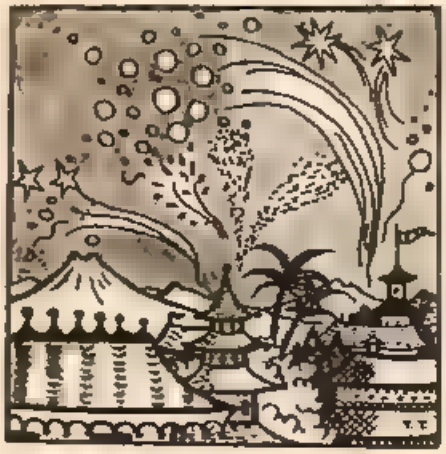

T[ien] ha[d] ni[et] [ge]wo[ord]

T[ien] draagt [e]en [ma]n [d]aar [ver]nieuwen

Bestaat er telepathie of niet? Ik weet het niet, maar één ding is zeker, mijn vriend en ik hebben op dit ogenblik hetzelfde gedacht. We wilden dat kereltje een kans geven en we vroegen waar hij woonde.

— Nergens, is het antwoord.

— Waar zijn je ouders?

— Poe je do. (Ik weet het niet.)

— Heb je broers of zusters?

— Mee oo! (Geen.)

— Dus alleen? Ook geen vrienden? Niemand?

Neen, hij kent niemand.

We nemen het ventje mee naar ons kantoor in de Italiaanse concessie gelegen. Daar laten we een bad vol lopen en doen hem wassen door twee werklui. Tot driemaal toe moesten zij het water vernieuwen, en bovendien zo hard schrobben, dat zij vreesden door zijn huid te zitten. Zijn haar wordt geknipt en we steken hem in een nieuw pak. Hij ziet er knap uit, en kan met een gerust geweten het nieuwe jaar instappen. Zijn oren mocht men nog niet te nauw bekijken, want die zijn onmogelijk zuiver te krijgen... van de eerste keer! We laten hem in een spiegel kijken. Zijn ogen, die in normale toestand scheef zijn gelijk van alle Chinezen, worden rond gelijk marbels. Is hij dat? We vertellen hem dat hij zo zou kunnen blijven, indien hij eerlijk wil zijn en wil werken.

De twee «Oude Heren» kunnen gerust zijn. Hij zal eerlijk blijven en werken.

Drie dagen hebben we hem meegenomen. Hij genoot voor de eerste maal van het Nieuwjaarfeest. Daarna is zijn echt leven begonnen en, laat me er snel bijvoegen, hij heeft woord gehouden. Hij heeft zijn belofte volbracht en is opgegroeid tot een flinke kerel, bewonderd en vereerd door heel Tien-Tsin, dat wil zeggen door anderhalf miljoen mensen.

★

Om te beginnen lieten wij hem over het materieel waken, want dieven zijn er genoeg in Tien-Tsin. Niets wat onbewaakt is blijft liggen, al ware het een levensgrote stenen olifant.

Ons ventje kwijtte zich zeer goed van zijn opdracht. De werklieden noemden hem «Jao Fen Di», wat betekent bedelaar. Mijn vriend en ik hoetten hem eenvoudig Jao, wat een gewone Chinese naam is. In het begin vertrouwden de arbeiders hem niet, doch dat veranderde spoedig. Een oude werkman leerde hem lezen en in een hoek van de garage, waar hij stiekem, kon men zijn boeken en schrijfgerief netjes opgestapeld zien liggen.

Daar hij veel tijd had, leerde hij op hoge stelten lopen. Hij vond het prettig. De stelten werden langsom hoger, tot hij het zo ver gebracht had, dat hij de hand kon drukken van iemand die door zijn dakvenster lag.

De monniken van de Kung-Bei-tempel hadden van Jao's kunde gehoord en zij nodigden hem uit eens tot bij hen te komen. Ze hebben ze gelachen, dat ze hun buik moesten vasthouden. Jao heeft voor hen de geestenspiegel afgewassen, die boven de grote poort van de tempel hangt. Toen huurden zij hem voor hun volgende uitgang.

Nog nooit hadden de Chinezen een man op zulke hoge stelten zien lopen. Jao had voor de gelegenheid een drakenkop opgezet en een drakenstaart aangebonden. Bij siste in zelfvervaardigde instrumenten, kwam soms dreigend naar een groep toeschouwers, om dan plotseling om te draaien en ze er met zijn lange staart van langs te geven. De andere toeschouwers lachten dan dat ze schokten, maar Jao had met zijn lange stelten slechts een paar passen te doen om hen dan ook eens met zijn staart te strelen.

Jao was vlug een beroemdheid. Overal in de stad zag men nu jongens op stelten lopen. Die dingetjes waren soms maar enkele centimeters hoog, maar Jao had toch ook met kleine stukjes moeten beginnen alvorens hij het op zulke gevaarlijke stelten had durven wagen.

Jao bracht het zover dat hij de hand kon drukken van iemand die door zijn dakvenster lag.

GOUD VOOR ROME

In Romeinen trachten Lambik gevangen te nemen, doch plotseling ver-
schijnt er een leeuw en de krijgers nemen slingers de vlucht

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

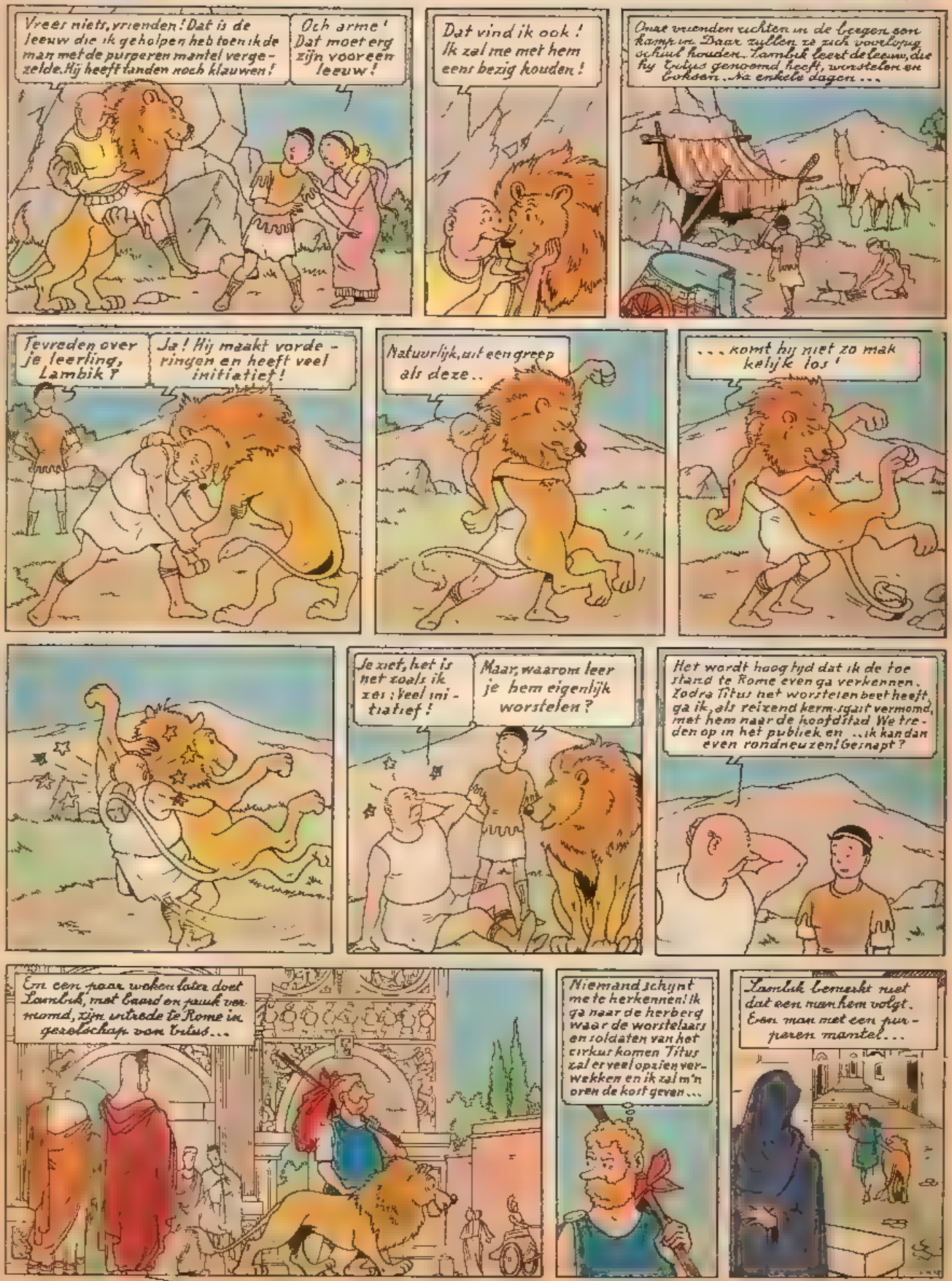

Het avontuur van de 203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN REF

Pierre Lagade kan een geheime boodschap, gestuurd aan Ruhl, de leider van de bende, ontcijferen en commissaris Thomas verwittigen. Met de commissaris, Audibert en een paar dozijn politieagenten en gendarmen, gaat Pierre naar een verlaten strand. Ze wachten op de komst van de smokkelaars.

DE HERDERSHOND OP HET STRAND

ALS enig antwoord stak Pierre de kop omhoog.

— Opgelet, fluisterde Thomas aan het adres van zijn hul. Stilte, absolute stilte! Ze mogen ons noch horen noch zien!

Het door de commissaris waargenomen geluid kwam snel naderbij. Enkele ogenblikken later, zagen ze een grote zwarte auto over de weg voorbijrijden. De auto bolde slechts langzaam en stopte op een open plek vlak bij het strand. De chauffeur draaide zijn wagen, zodat hij vertrekklaar stond en stapte dan uit. Hij was vergezeld van een tweede bendelid doch Pierre kende geen van beiden. Ze liepen naar het strand en staken een sigaret op.

Het was vijftien minuten vóór middernacht.

Tien minuten later hoorde men het geronk van een andere motor, ditmaal van de kant van de zee. Thomas greep zijn verrekijker.

Een jacht! Wat een weelde zeg!... Maar hoe zullen ze voor de drommel tot hier geraken? Op meer dan honderd passen van het strand heb je nog grond!

Commissaris Thomas zou heel spoedig weten hoe de bandieten dat voor elkaar kruchten. Op drie à vierhonderd meter van het strand stopte de witte boot. Het jacht was niet verlicht en gaf geen enkel lichtsein doch de maan scheen zo helder dat men met een veldkijker alles kon zien wat er zich op de brug afspeelde. Uit het ruim kwam een man met een grote herdershond aan een leiband. Ze stapten naar de reling, de man fluisterde het dier iets in het oor... Daarop hadden de twee op het strand blijkbaar gewacht want de grootste van hen hield een electrische zaklamp boven het hoofd en knipte ze drie keer aan en uit. Op een teken van zijn meester, sprong de grote hond in het water en zwom naar de wal toe.

— Dat dacht ik al, gromde Thomas! Het smokkelaars uit het Noorden - gedresseerde honden.

Het dier kwam uit het water, schudde zich heftig en liep naar de twee wachtende bandieten. Terwijl de ene de hond vriendelijk over de kop streelde, maakte de andere een linnen riem los waarmee twee grote linnen zakken op de rug van de hond waren vastgemaakt.

Ga nu, Dick. Ga terug naar je meester!

De hond aarzelde. De tocht door het water lokte hem blijkbaar niet. Maar de man herhaalde z'n bevel ditmaal een boetje luider en het dier liep met hangende kop, de staart tussen de poten, weer naar de zee...

DE twee schelmen verwijderden zich pas toen ze wisten dat de hond wel degelijk naar het jacht zwom en hen niet volgde.

- Kom, we gaan terug, zei de grootste op stille toon.

Een minuut later zagen Thomas, Pierre en de overige politieagenten hen langzaam het zandwegeltje opgaan naar hun auto toe.

— Je gaat ze toch niet laten ontsnappen? vroeg Pierre verbaasd en ongerust omdat niemand ingreep.

De commissaris lachte even en antwoordde:

— Wees maar gerust. Ze kunnen niet ontsnappen! Ik heb alles voorzien. Twee auto's wachten die heren, ginds aan de kruisweg naar Hyères op.

— Ha, goed!

— Kom we gaan, vervolgde Thomas. En zich dan tot twee politieagenten wendend:

Jij gaat vooraan, Renaud. Maar pas op. Rij niet te rap en laat je niet merken. Ik hoop dat die twee ons heel bereidwillig tot bij hun chef zullen leiden. Ze mogen dus vooral geen argwaan koesteren!

— Begrepen, commissaris!

OP het kruispunt van de nationale weg nr 550, stond er nog slechts één auto. De chauffeur had het stuur reeds in handen en de motor snorde zacht.

— Wat nieuws? vroeg Thomas.

Alles verloopt uitstekend, commissaris. Ze reden in de richting van Hyères. Inspecteur Audibert en Benoit zijn er achter!

— Mooi zo. Dan vertrek je maar. Zorg er voor een driehonderdtal meter achter Benoit te blijven. Wij volgen je!

Pierre voelde een rilling langs de rug gaan toen hij het woord «Hyères» hoorde. Zouden de twee smokkelaars naar Ruhl gaan om verslag uit te brengen? Indien die veronderstelling juist was, zou de commissaris een flinke buit kunnen binnensleepen!

Hij vergiste zich niet. De twee onbekenden waren de villa van de Zwitser binnen gegaan. Thomas luisterde naar hetgeen de inspecteur daarover vertelde en wierp een lange, wantrouwige blik op het grote, stille huis.

De inspecteur telde zijn manuetjes in alle stilte rond het huis op.

EEN half uur later kwamen Hugo Ruhl, de twee smokkelaars van het strand, Gino, Fred en een zesde man in de livrei van een huisknecht op een rijtje achter elkaar uit het huis. Ze zagen er bleek en totaal uit hun hoed geslagen uit. Het «dievenkarretje» stond al te wachten...

Commissaris Thomas kon zijn voldoening niet verbergen.

— We hebben hen op heterdaad betrapt, vertelde hij aan Audibert. Ze onderzochten de verdovende middelen, die ze juist afgehaald waren, van nabij toe we binnentraden... En dat is niet alles! We hebben in de villa ultra-geheime documenten aangetroffen die de ware grond van heel hun organisatie onthullen. De mobiele brigade zal in haar nopjes zijn.

— Geen moeilijkheden gehad met die lui?

— Helemaal niet! Ze boden zelfs geen weerstand. Ik heb

Het dier kwam uit het water en liep naar de wachtende bandieten.

— Ben je er zeker van dat ze niets vermoeden? vroeg hij aan Audibert die geduldig op nieuwe instructies wachtte.

— We waren heel voorzichtig, commissaris!

— Goed, dan gaan we. Benoit, Renaud en Gerard gaan met mij mee. Audibert, jij omsingelt het gebouw met de rest van de manschappen.

— Dat komt in orde!

Pierre luisterde met enige verwondering toe en bekeek de commissaris alsof hij hem voor het eerst van zijn leven zag. Commissaris Thomas was hier een heel ander man, dan de commissaris achter het bureau die hij na de bewogen nacht met de Rolls Royce had ontmoet.

Onze vriend wou nog vragen wat hij te doen had, doch het was reeds te laat. De commissaris had het smeedijzeren hekken reeds geopend en liep met zijn drie helpers naar de deur van de villa Ruhl.

de indruk dat we juist op het gepast moment kwamen. Alles stond gepakt en gezakt. Twee uur later en de vogels waren gevlogen. Ja, die Pierre Lagade heeft een fijne neus!... Maar, waar is die jongen gebleven? vroeg de commissaris, nadat hij een blik in het ronde had geworpen.

— Ik dacht dat hij met jullie meegegaan was!

— Maar neen!

— Verduiveld! Ik was hem eigenlijk totaal vergeten. Maar hij kan toch niet verdwenen zijn. Hij wacht misschien in een van de auto's.

- Kom, we gaan kijken.

Maar Pierre was niet te vinden. Hij was goed en wel verdwenen.

— Verduiveld. Dat is al te kras! gromde de commissaris, wat mag dat nu weer te betekenen hebben?

De woorden van de commissaris waren nog niet koud of

daar kwam een agent aangerend met een klein wit stuk papier in de hand.

— Ik vond het tussen de ruitenwasser van een van de auto's, mijnheer de commissaris, ik geloof dat het voor jou bestemd is.

— Geef hier !

Thomas ging onder een lantaarnpaal staan en las de boodschap vlug.

— Wat die jongen gegeten heeft weet ik niet, maar hij speelt het klaar ons telkens weer te verrassen. Kijk, lees zelf

Audibert greep het briefje, las en kon een uitroep van verbazing nauwelijks onderdrukken.

— Wat ga je daarmee doen, commissaris?

— We mogen niet aarzelen. Die jongen heeft ons ernstig geholpen, we mogen hem niet laten vallen. Ik ga met die heren naar Toulon, jij knapt dat zaakje verder op. Ik moet hen ernstig ondervragen, vervolgde hij en wees naar Ruhl en zijn trawanten, en ik moet de autoriteiten op de hoogte brengen van hetgeen er gebeurd is.. Neem een wagen en twee man'

Audibert knikte.

— En telefoneer me zo vlug je kunt' Ik blijf bealist heel de nacht op het kantoor !

De commissaris liep naar zijn auto, aarzelde, draaide zich om en riep Audibert toe

Maak spoed en zorg er voor dat er die jongen niets overkomt !... Ik zou dat vreselijk vervelend vinden, zie je... Het is een toffe kerel !

PIERRE had zijn Peugeot, in de nabijheid van Ruhl's villa verborgen, opgepikt en reed naar het huis van Vincent Gallou. Op een vijftigtal meter van de hoeve stopte hij echter en legde de rest van de weg te voet af

Sedert er een licht in hem was opgegaan en hij de waarheid doorgrondde, leek het hem of de physionomie van alle mensen in zijn omgeving was veranderd. Hij voelde een vage onrust gepaard met een zekere vrees en betreurde de onbezorgde uren toen hij «die man» nog ten volle had vertrouwd.

Pierre wachtte een ogenblik alvorens de deur te openen, z'n hart klopte luid... Hij aarzelde nog, maar dan dacht hij weer aan het verraad, waarvan hij het slachtoffer was geworden en in een plotse opwelling van woede draaide hij de klink om ..

Op dit geruicht keerde Vincent zich om en onderdrukte een kreet van verrassing..

(Wordt vervolgd)

VOLGENDE WEEK.

DAT SCHEELDE GEEN HAAR...

de KUIFJE'S BON

SCHENKT JE ZIJN PRACHTIGE CHROMO'S

DE KUIFJE'S BONS WORDEN AANGEBODEN DOOR:

VICTORIA MATERNE PALMAFINA
HEUDEBERT PILSBERG PROSMANS
KOLYNOS SKI & FRANCO SUISSE
TOSELLI HORTON PANA KUIFJE

HET KUIFJE'S UURWERK

PRESENTEERT DE VROLIJKE VALSCHERMSPRINGERS

HET KUIFJE'S UURWERK, EEN HEVA CREATIE, IS TE KOOP IN ALLE UURWERKW'

Tekst en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

De « Hartvreter » is aan de dijk van het kanaal en wil het « lijk verdrinken. Doch Teddy komt « diertje minuut dichter bij de plaats van het drama.

Teddy zoekt angstvallig de oevers van het kanaal af en ziet eindelijk twee gestalten

HIIII-HA...

POM!

« Hartvreter » alsjeblief, verdrink Pom niet ! Ik smeek je, verdrink Pom niet... Ik zal je alles geven wat ik heb, maar verdrink Pom niet Heb medelijden.... Oooo !

Ha, daar ben je ! Hahaha ! Nu zie je, dat het niet goed is mij in de weg te lopen ! Je hebt nu je verdiende loon ! Ja ja bid en smeek nu maar dat hoor ik graag ! Mijn plannen kan je toch niet meer veranderen !

Het is te veel voor Teddy Hij zakt snikkend in elkaar en het is hem onmogelijk ook nog maar één beweging te maken

Haha, Teddy zal ons niet meer lastig vallen! Koest, lelijk beest! Het is net of die ezel wordt razend !

De « Hartvreter » kijkt op, want hij hoorde het geluid van snelle stappen op de dijk

Mijnheer Tockburger en zijn gevolg hebben Teddy gevonden. Onze vriend tracht overeind te komen doch dat gelukt hem niet helemaal.

Het is vreselijk ! Hij gaat m'n ezeltje verdrinken Tarass help me toch ! Dat mag niet gebeuren Pom

Ha, ze denken me te beletten die ezel in het water te schoppen ! Dat zullen we even zien Ziedaar, lelijk beest !

Pom weert zich uit alle krachten, doch het gewicht aan zijn hals trekt hem onweerstaanbaar naar beneden

Zonder zich nog om zijn onschuldig slachtoffer te bekommeren, vlucht de laffe « Hartvreter »

PLOEF

(Wordt voortgezet.)

HET GELE TEKEN

Blake is op weg naar zijn geheimzinnig rendez-vous en weet niet dat de politie, die hem volgt. De kapitein hij geen contact meer heeft met de politie, die hem volgt. De kapitein ging een donkere opslagplaats binnen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

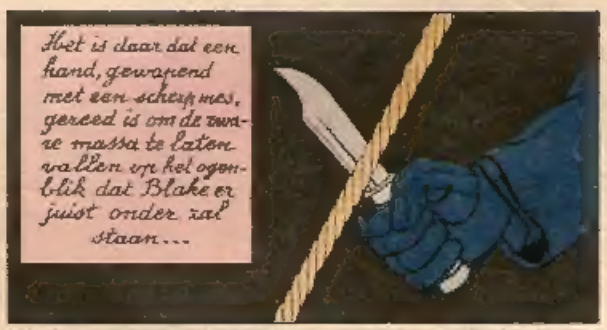

HET ZEEHONDENEILAND

De bandieten hebben hun wapens opnieuw gegrepen en Mark moet naar de rotsen vluchten. Drury en zijn handlangers omsingelen de rotsen..

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE OP REPORTAGE

DE IFA 1954
VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG DOET HAAR INTREDE IN DE KUIFJESWINKEL

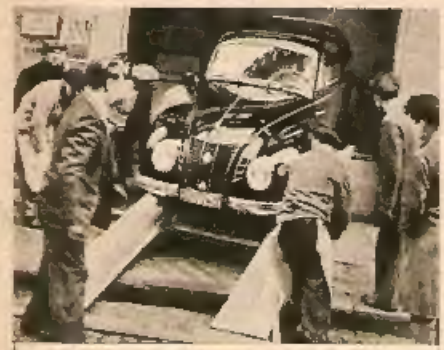

Garage Roger Piessen
Van Isegemlaan, 33, Oostende.
Tel. 74.848.

Garage Arickx
Steenweg op Torhout, 88, Oostende.
Tel. 72.697.

Garage R. Florizoone
Dorpsplaats, 62, Pervijze.
Tel. 35.63

Garage van Maele
Steenweg op Roeselare, Pittem.
Tel. 20.72 Tielt.

Garage Degreytere
Spanjestraat, 237, Roeselare.
Tel. 149.

Garage Auto Centrum
Nieuwe Brugstraat, 1, Ronse.
Tel. 217.87

Garage Deroover
Aarschotsesteenweg, 13, Rotselaar.
Tel. 45.130

Garage Malfroot
Repingenstraat, Vollezele.
Tel. 492 Oetlng.

Garage Van den Berghe
Processiestraat, 39, Waregem.
Tel. 61.199

Garage Houbrechts
Wimmertingen.
Tel. 122 Kortessem.

Garage Trio
Driegaalen, 154, St. Niklaas Waas.

Garage Desmet
Steenweg op Gent, 93, Erpe bij Aalst.

Garage Dubois
Lierse Steenweg, 30, Bouwel.

Etablissements Vamaro
Avenue de Tabora
Bukavu (Belg. Kongo).

GOED NIEUWS!
Ter gelegenheid van Pasen pakt
KUIFJE
uit met een prachtig
SPECIAAL NUMMER
36 BLADZIJDEN!

MEESTERWERKEN
ZIJN ZE ECHT OF ZIJN ZE VALS?

MOEST je te Parijs wonen, dan zou je niet nalaten een kijkje te gaan nemen in de rue du Faubourg Saint-Honoré om er een zeer zonderlinge tentoonstelling te bewonderen. Al wat je daar kan bekijken en bewonderen is VALS!

We zijn er even aangelopen en vonden, in het midden van de grote zaal een heer, die ons enkele interessante inlichtingen gaf:

— Kijk, zei hij, dat zijn valse schilderijen en toch zijn het ware meesterstukken. Bekende experten hebben er zich aan laten vangen. Waarom er schilders zijn, die de naam van een bekend meester onder hun eigen doeken willen zetten, is heel eenvoudig. Schilder Jansens of Peeters konterfeit een doek dat natuurlijk niemand wil kopen. Dan komt hij op het denkbeeld: « Als ik er eens Picasso op zette dan... » Zo gezegd zo gedaan. Er zijn liefhebbers bij de vleet en ze betalen er een aardige stuiver voor. Maar het is DIEFSTAL en de mensen die zo iets doen verdienen gestraft te worden. Wil je enkele voorbeelden van valse schilderijen die in de grond meesterwerken zijn? Denk aan de VERMEER's die Hans van Meegeren met zoveel talent schilderde en die door Hollandse musea werden opgekocht. Denk aan de valse CRANACH van een zekere Rohrich gestorven in 1843, denk aan de valse CEZANNE, die in het bezit van maarschalk Goering was.

Dit is de beroemde « gouden tiara van Saitaphernes » die destijds door het Louvre werd aangekocht. De experten verklaarden dat dit een Phoenesisch meesterwerk was uit de IIIe eeuw voor Chr. In werkelijkheid is deze tiara het meesterwerk van een hedendaags goudsmid, die ook kon bewijzen dat hij het stuk werkelijk vervaardigd had! Het was een groot schandaal! De tiara verhuisde naar de kelders van het museum.

Om het geheel spannender en interessanter te maken hebben de organisators te midden van de « valse meesterwerken » enkele « echte » geplaatst. Om het nog moeilijker te maken werden er bij enkele werken bordjes geplaatst met het laconisch onderschrift « ECHT? » of « VALS? ». Zelfs de kenners » raken helemaal de kluts kwijt en geven toe dat ze in vele gevallen onmogelijk het « echte » van het « valse » kunnen onderscheiden!

Een KMER meesterwerk (Cochin China) maar... vals!

DIT IS HET NIEUW VOLBLOED UIT DE MERCEDES-STAL!

O! dit karretje heeft de firma MERCEDES haar hoop gevestigd. Het is een 2 1/2 l. één plaats en geen compressor. De wagen is slechts 70 centimeter hoog en bestaat uit drie beweegbare delen. De éérste proefnemingen werden gedaan op 27 Februari jl. op de piste « Solitude », nabij Stuttgart, in aanwezigheid van de pers en vertegenwoordigers van de concurrerende merken LANCIA en FERRARI. Bij de aanvat van de koers barstte er een onweer los, het regende stromen en sneeuwde bovendien. Ondanks deze tegenslag registreerden de chronometers een snelheid van 139,8 km. per uur. Niet zo kwaad, hé?

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De maharadja van Gopal, te gast bij de familie Legrand, stelt de ingenieur voor mee naar India te gaan. De vader van jo en fetje wijst dit aanbod van de hand..

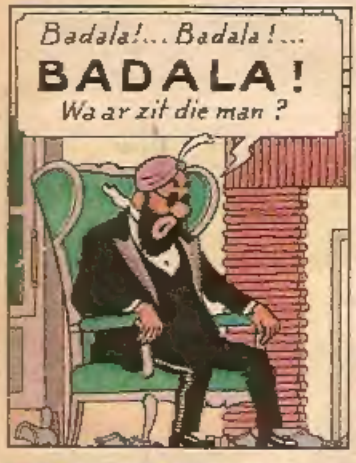

(Wordt vervolgd.)